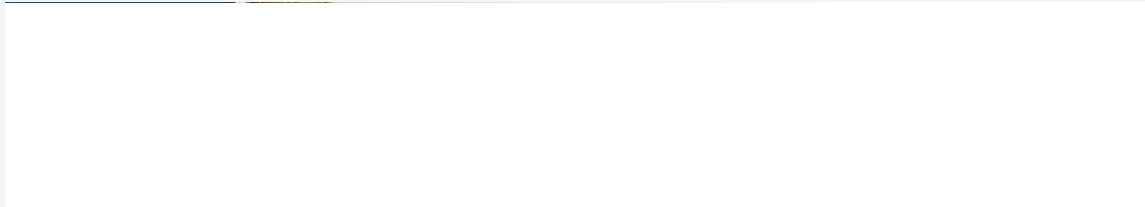

knack Focus

Reviews

Actrice Fien Leysen en muzikant Steven De bruyn trakteren op een tedere theatertrip naar 'Alabama'

© Koen Broos

★★★★★ 3,5 / 5

Voorstelling - Alabama

Regisseur - Fien Leysen

Gezelschap - Berlin

Locatie - /

Cast - Fien Leysen, Steven De Bruyn

Els Van Steenberghe

Els Van Steenberghe is theaterrecensent. • 13:11 • Bijgewerkt op: 13:11 •

Fien Leysen – een telg van de artistieke familie Leysen waartoe ook acteur [Johan Leysen](#) behoorde – gaat het liefst met een camera aan de hand door het leven. En zij staat het liefst met een projectiescherm op de scène. Ook in *Alabama*, een voorstelling die ze maakt bij en met het collectief Berlin.

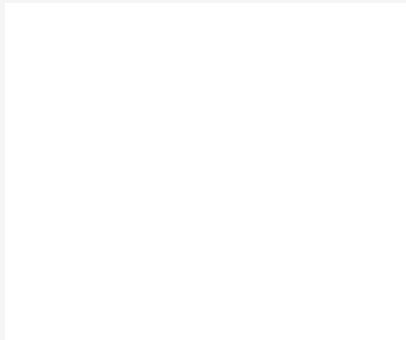

‘A mai, dat was nu toch geen theatervoorstelling?’, hoor ik een toeschouwer zeggen bij het naar buiten wandelen. Dat hangt af uiteraard van wat voor jou een ‘theatervoorstelling’ is. Wie van een theatervoorstelling verwacht dat minstens twee acteurs een rol vertolken en samen een verhaal spelen in een decor, al dan niet met een liedje of een dansje, wordt niet op zijn wenken bediend door *Alabama*. *Alabama* is teder theater dat film als ruggengraat gebruikt om een rakend, autobiografisch verhaal te vertellen. Hier geen spelers die een rol vertolken, geen fictief verhaal. Er is wél een bloedmooi slotlied. (Meer verklappen we niet.)

En er is een decor. Op het podium prijkt een houten ‘toog’. Daarboven hangt een immens scherm. Daarop is een footballmatch in Alabama te zien. Aan weerszijden van de speelvloer staat een klein podiumpje. Op het ene zit muzikant Steven De bruyn, omringd door muziekinstrumenten waaronder gitaar en mondharmonica. Op het andere podiumpje staan tafels vol apparatuur waarmee Leysen de beeldenstroom op het scherm coördineert. En er staat een grote, glazen vaas. De bloemen zijn vervangen door briefjes.

ADVERTISEMENT

ADVERTISEMENT

***Alabama* is teder theater dat film als ruggengraat gebruikt om een rakend, autobiografisch verhaal te vertellen.**

Bij die briefjes begint de voorstelling. Leysen vertelt hoe iedereen op de begrafenis van haar vader Kris Leysen – waarover ze de voorstelling *Wat (niet) weg is* (2020) maakte – een briefje mee naar huis kreeg. Op elk briefje staat een zinnetje dat haar vader vaak zei. Telkens zij een briefje uit de vaas haalt, hoopt er dat er op staat: ‘Voorzichtig rijden, manneke!’ Dat katapulteert haar terug naar de autoritten met haar vader en hoe hij – wanneer *Alabama Rain* van Jim Croce speelde – vaak vertelde over de reportage die hij in 1978, als reporter van de toenmalige BRT, maakte in Alabama.

Leysen wil de reis overdoen. Zijn waar haar vader geweest is. Misschien iets afwerken van wat hij in interviews niet vroeg. Op die trip neemt ze ons mee. Haar vertellen op de scène sluit naadloos aan bij de film die intussen op het scherm te zien is. En Steven De Bruyn voorziet de vertelling van een perfecte soundtrack. Dat Leysen deze voorstelling maakt onder de vleugels van collectief Berlin is geen toeval. Haar taal is heel verwant aan Berlins theatertaal. Zij combineren film met live spel en livemuziek om je blik op een stukje werkelijkheid net iets scherper, zachter en poëtischer te maken.

Een verschil: Leysens voorstelling wortelt in haar leven. Je ziet hoe ze tijdens de reis – én op het podium – ontroerd wordt wanneer ze, dankzij joviale Amerikanen, op een politiekantoortje dezelfde ceremonie kan meemaken als haar vader. Wat dat is, verklappen we niet. Maar ze ‘vond’ haar vader niet, stelt ze nadien ietwat teleurgesteld vast. Intussen weet je als toeschouwer beter. Leysens vader zit verweven in hoe Leysen zelf in het leven staat, verhalen wil vertellen en nieuwsgierig is naar hoe anderen overleven.

Alabama is absoluut wél een theatervoorstelling. Niet traditioneel. Ook niet hypervernieuwend. Maar zo zorgzaam gemaakt dat het zelfs als ‘*speciale*’ op het net afgelopen Filmfestival Oostende had kunnen prijken. Want Leysen combineert een groots verteltalent en een poëtisch taalgevoel met een talent om middels haar camera de juiste beelden bij die vertelling te plaatsen. Ze is een echte Leysen. Of beter: écht de dochter van haar vader. Hij zit in haar, maar zij zet nog een stapje verder. Ze verweeft zijn journalistieke reflex met haar artistieke noodzaak. Het resultaat is teder theater met een ruggengraat van film en een hart van muziek.

Alabama van Fien Leysen en Berlin reist nog tot 22 maart door het land. berlinberlin.be

Lees meer over: [Fien Leysen](#) [Johan Leysen](#) [Berlin](#) [Steven De bruyn](#) [Kris Leysen](#) [Jim Croce](#) [BRT](#) [Filmfestival Oostende](#)

ADVERTISEMENT

 Fout opgemerkt of meer nieuws? [Meld het hier](#)

